

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 26 februari 1924 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om sänkt pensionsålder för förrådsvakt, förrådsförman och förrådsmästare vid statens järnvägar.

I en inom andra kammaren av herr Höglund väckt motion, nr 163, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i den till lag angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk enligt § 19 fogade åldersförteckningen, att pensionsåldern för förrådsvakt, förrådsförman och förrådsmästare vid statens järnvägar fastställes till 63 år».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Gällande pensionsbestämmelser för befattningshavare vid statens järnvägar återfinnas i den pensionslag, som genom beslut av 1920 års riksdag antogs för samtliga de s. k. kommunikationsverken — d. v. s. postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk — och vilken lag trädde i kraft den 1 juli 1920. Förslag till gemensamma pensionsbestämmelser för tjänstemän vid nämnda verk hade uppgjorts av kommunikationsverkens lönekommitté, som därvid, i syfte att åvägbringa största möjliga likformighet, såväl i fråga om pensionsålder som i övrigt vidtagit vissa jämkningar i de föreskrifter, vilka dittills i pensionshänseende varit gällande för varje särskilt verks personal. Riksdagens beslut i ämnet fattades i huvudsaklig överensstämmelse med kommitténs berörda förslag.

Utskottet.

Med avseende på den grupp av befattningshavare, varom i den föreliggande motionen är fråga, föreslog kommittén icke någon ändring av den pensionsålder, 65 år, som var fastställd i 1910 års pensionslag för tjänstemän vid statens järnvägar; och förelåg inom kommittén, i vilken deltog jämväl representanter för personalen vid de olika kommunikationsverken, icke någon meningsskiljaktighet i detta hänseende. Kungl. Maj:ts framställning, som i förevarande punkt överensstämde med kommitténs förslag, lämnades också vid ärendets behandling inom riksdagen utan erinran.

I motionen har nu till stöd för förslaget om sänkning av pensionsåldern för förrådspersonalen vid statens järnvägar anförts, bland annat, att tjänst-

göringen å förråden i allmänhet vore hård och ansträngande och därför föga lämpade sig för personer, vilka överskridit 63 års ålder, samt att förrådspersonalens arbetsuppgifter i de flesta fall kunde sägas sammanfalla med många av de befattningshavargrupper, för vilka en lägre pensionsålder än 65 år redan vore fastställd.

Då, på sätt ovan framhållits, spørsmålet om bemälda befattningshavares pensionsålder så nyligen varit föremål för statsmakternas prövning, varvid denna ålder utan meningsskiljaktighet fastställts till 65 år, synes det innebära betänkligheter att nu på grundvalen av en enskild motion företaga en sänkning av pensionsåldern. Det kan icke heller vara lämpligt att beträffande en viss grupp av befattningshavare vid ett av ifrågavarande verk vidtaga ändring i de för samtliga dessa verk gällande gemensamma pensionsbestämmelserna, utan att hänsyn därvid tages till den verkan, en dylik ändring kan erhålla i fråga om pensionsförhållandena för de övriga befattningshavare, å vilka berörda bestämmelser äga tillämpning. Utskottet vill i avseende härå erinra, att samma avgångsålder, som gäller för förrådspersonalen vid statens järnvägar, är fastställd för bland andra brevbärare vid postverket och stationsbiträde vid telegrafverket, vilka äro hänförda till samma lönegrad som förrådevakt, vidare för förrådsförman, kanalförman och skogvaktare vid statens vattenfallsverk, vilka befattningshavare intaga samma löneställning som förrådsförman vid statens järnvägar, samt slutligen för transportmästare vid postverket, förrådsmästare vid telegrafverket ävensom förrådsmästare och schaktmästare vid statens vattenfallsverk, vilka tjänstemän hava samma placering å löneskalan som förrådsmästare vid statens järnvägar. En nedsättning av pensionsåldern för förrådspersonalen vid statens järnvägar torde åtminstone i fråga om vissa av nyss angivna personalgrupper kunna väntas medföra lika berättigade krav på en motsvarande ändring i de för dem uti detta avseende gällande föreskrifter.

Vid nu anförda förhållanden har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till den föreliggande motionen.

Utskottet får sålunda hemställa,

att förevarande motion II:163 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 februari 1924.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Lindley*, *Björnsson*, *Enhörning*, *Johansson* i Friggeråker, *Dalberg*, *Lindgren*, *Bondeson* och *Abrahamsson*;

av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro, *Bäcklund*, *Winkler*, *Lovén*, *Olsson* i Berg, *Höglund* och *Persson* i Björsbyholm.

Reservationer:

av herr *Bäcklund*; samt

av herr *Höglund*, vilken yrkat bifall till den i ämnet väckta motionen.